

Samling af Afgørelser

RETTENS DOM (Første Afdeling)

25. marts 2015*

»Statsstøtte — folkesundhed — støtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatiser (TSE) hos kvæg — afgørelse, der erklærer støtten delvis forenelig og delvis uforenelig med det indre marked — annullationssøgsmål — akt, der indeholder et klagepunkt — formaliteten — begrebet fordel — begrebet selektivitet«

I sag T-538/11,

Kongeriget Belgien ved C. Pochet og J.-C. Halleux, som befuldmægtigede, bistået af advokat L. Van den Hende,

sagsøger,

mod

Europa-Kommissionen først ved H. van Vliet og S. Thomas, derefter ved H. van Vliet og S. Noë, som befuldmægtigede,

sagsøgt,

angående en påstand om delvis annullation af Kommissionens afgørelse 2011/678/EU af 27. juli 2011 om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for overførbare spongiforme encephalopatiser (TSE) hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)) (EUT L 274, s. 36),

har

RETTEN (Første Afdeling)

sammensat af afdelingsformanden, H. Kanninen, og dommerne I. Pelikánová og E. Buttigieg (refererende dommer),

justitssekretær: fuldmægtig J. Plingers,

på grundlag af den skriftlige forhandling og efter retsmødet den 5. september 2014,

afsagt følgende

* Processprog: nederlandsk.

Dom

Retsforskrifter

Forordning nr. 999/2001

- 1 Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 999/2001 af 22. maj 2001 om fastsættelse af regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii (EFT L 147, s. 1) blev vedtaget på grundlag af artikel 152, stk. 4, litra b), EF. Som det fremgår af anden betragtning til denne forordning, har den til formål at vedtage specifikke regler for forebyggelse af, kontrol med og udryddelse af visse transmissible spongiforme encephalopatii (»TSE«), herunder Bovin spongiform encephalopati (»BSE«), i betragtning af den risiko, som de udgør for menneskers og dyrs sundhed.
- 2 Artikel 6, stk. 1, første afsnit, i forordning nr. 999/2001 med overskriften »Overvågningssystem« bestemmer:

»Hver medlemsstat gennemfører et årligt program for overvågning af BSE og scrapie i overensstemmelse med bilag III, kapitel A. En screeningprocedure med anvendelse af hurtige screeninger indgår i dette program.«
- 3 I den oprindelige udgave af forordning nr. 999/2001 fastsatte bilag III, kapitel A, del 1, mindstekrav til et program for overvågning af BSE hos kvæg. Udgaven fastsatte særligt udvælgelsen af visse delpopulationer af kvæg på over 30 måneder, herunder dem, som med henblik på denne ordning slagtes normalt til konsum.
- 4 Endvidere var der i bilag III, kapitel A, del IV, i den oprindelige udgave af forordning nr. 999/2001 fastsat følgende:

»Medlemsstaterne sikrer, at ingen dele af de dyrekroppe, der er anvendt til stikprøvekontrol i henhold til dette bilag, anvendes til konsum, foder eller gødning, inden der er foretaget en laboratorieundersøgelse, som har vist negative resultater.«
- 5 Kommissionens forordning (EF) nr. 1248/2001 af 22. juni 2001 om ændring af bilag III, bilag X og bilag XI til forordning nr. 999/2001 (EFT L 173, s. 12) udvidede med virkning fra den 1. juli 2001 forpligtelsen til at undersøge for BSE ved hurtige screeninger af alle nødslagtede kreaturer på over 24 måneder.
- 6 Kommissionens forordning (EF) nr. 1494/2002 af 21. august 2002 om ændring af bilag III, VII og XI til forordning nr. 999/2001 (EFT L 225, s. 3) udvidede denne forpligtelse til kreaturer på over 24 måneder, der er døde eller blevet slagtet med henblik på andet end bl.a. konsum.

TSE-rammebestemmelserne

- 7 Kommissionen for De Europæiske Fællesskaber vedtog i 2002 EF-rammebestemmelser for statsstøtte i forbindelse med TSE-test, døde dyr og slagteriaffald (EFT C 324, s. 2, herefter »TSE-rammebestemmelserne«).
- 8 TSE-rammebestemmelsernes paragraf 12 præciserer, at nævnte rammebestemmelser »vedrører statsstøtte til omkostninger ved TSE-[screeninger], døde dyr og slagteriaffald til erhvervsdrivende, der arbejder inden for produktion, forarbejdning og afsætning af dyr og animalske produkter, som henhører under traktatens bilag I«.

- 9 Hvad navnlig angår TSE-screeninger fastsætter TSE-rammebestemmelserne følgende i paragraf 23-25:
- »23. For at fremme foranstaltninger for beskyttelse af dyrs og menneskers sundhed har Kommissionen besluttet, at den fortsat vil godkende statsstøtte på op til 100% af omkostningerne ved TSE-[screeninger] efter principperne i punkt 11.4 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren.
24. Fra den 1. januar 2003 må den samlede direkte og indirekte offentlige støtte til obligatorisk BSE-testning af kvæg, der slagtes til konsum, inklusive EF-betalinger, [...] højst andrage 40 EUR pr. [screening]. Forpligtelsen til testning kan være baseret på fællesskabslovgivning eller national lovgivning. Dette beløb omfatter de samlede omkostninger ved testningen: testkit, udtagning, transport, testning, opbevaring og destruktion af prøven. Beløbet kan senere blive nedsat i tilfælde af, at testomkostningerne falder.
25. Statsstøtte til omkostninger ved TSE-[screeninger] skal udbetales til den erhvervsdrivende, hos hvem der skal udtages prøver til brug for test. For at lette administrationen af denne statsstøtte kan støtten i stedet udbetales til laboratorierne, forudsat at det på tilfredsstillende måde kan godtgøres, at statsstøttens fulde beløb videregives til den erhvervsdrivende. Under alle omstændigheder skal den statsstøtte, som den erhvervsdrivende, hos hvem der skal udtages prøver til brug for test, modtager direkte eller indirekte, afspejle sig i de priser, som denne erhvervsdrivende beregner sig, og som skal være tilsvarende lavere.«
- 10 Hvad endelig angår statsstøtte med henblik på at dække udgifter ved TSE- og BSE-screeninger, der er blevet ydet ulovligt før den 1. januar 2003, fastsætter TSE-rammebestemmelsernes paragraf 45, at Kommissionen vurderer en sådan støttes forenelighed ud fra punkt 11.4 i EF-rammebestemmelserne for statsstøtte i landbrugssektoren (EFT 2000 C 28, s. 2, herefter »landbrugsrammebestemmelserne 2000-2006«) og sin praksis siden 2001 med at acceptere en sådan støtte på op til 100%.

Sagens baggrund

Proceduren for Kommissionen

- 11 I januar og februar 2004 modtog Kommissionen klager over et udkast til kongelig anordning om indførelse af en skattelignende afgift i Belgien til at finansiere BSE-screeninger.
- 12 Den 27. januar 2004 anmodede Kommissionen Kongeriget Belgien om fremsendelse af oplysninger i denne henseende.
- 13 Kongeriget Belgien besvarede denne anmodning om oplysninger ved skrivelse af 6. februar 2004. Nævnte stat oplyste bl.a. Kommissionen om, at BSE-screeninger havde været obligatoriske i Belgien siden den 1. januar 2001 for kreaturer på over 30 måneder og for nødslagtede kreaturer på over 24 måneder på grundlag af forordning nr. 999/2001. Belgien præciserede desuden, at mellem den 1. januar 2001 og den 31. december 2001 dækkede statskassen udgifterne til de obligatoriske BSE-screeninger og fra den 1. januar 2002 blev disse udgifter dækket af det belgiske interventions- og restitutionskontor (BIRB).
- 14 Sideløbende hermed anmeldte Kongeriget Belgien ved skrivelse af den 23. januar 2004, registreret den 28. januar 2004, et udkast til kongelig anordning vedrørende TSE-screening af dyr. Dette udkast til kongelig anordning blev registreret under nummer N 54/04.

- 15 Da det fremgik af det omhandlede udkast til kongelig anordning, at støtten allerede var blevet bevilget og afgifterne opkrævet siden den 1. januar 2002, blev foranstaltningen registreret som ikke-anmeldt den 19. juli 2004 under nummer NN 45/04.
- 16 Ved skrivelse af 26. november 2008 underrettede Kommissionen Belgien om sin beslutning om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure, der er fastsat i artikel 88, stk. 2, EF, med hensyn til finansiering af TSE-screeninger, som var gennemført i Belgien mellem den 1. januar 2001 og den 31. december 2005, og opfordrede interesserede tredjeparter til at fremsætte deres bemærkninger. Beslutningen om at indlede den formelle undersøgelsesprocedure blev offentliggjort i *Den Europæiske Unions Tidende* den 16. januar 2009 (EUT C 11, s. 8).
- 17 Ingen interesserede tredjeparter fremsatte bemærkninger.
- 18 Kongeriget Belgien fremsendte ved skrivelse af 25. februar 2009 sine bemærkninger til Kommissionen.

Den anfægtede afgørelse

- 19 Den 27. juli 2011 vedtog Kommissionen afgørelse 2011/678/EU af om Belgiens statsstøtte til finansiering af screening for TSE hos kvæg (statsstøtte C 44/08 (ex NN 45/04)) (EUT L 274, s. 36, herefter »den anfægtede afgørelse«).
- 20 Kommissionen gennemgik først det belgiske system med finansiering af obligatoriske BSE-screeninger med henblik på at efterprøve, om dette system opfyldte de fire kumulative betingelser, der skal være opfyldt for, at der foreligger statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 21 Kommissionen konstaterede i denne henseende for det første, at fra den 1. januar til den 31. december 2001 blev de obligatoriske BSE-screeninger helt og holdent finansieret af statskassen og fra den 1. januar 2002 til den 30. juni 2004 af BIRB, dvs. en offentligt forbundsinstitution med status som juridisk person under det belgiske ministerium for landbrug og små og mellemstore virksomheder, som råder over en regeringsbevilling, der indgår i den tilsynsførende forbundsmyndigheds budget, og visse egne indtægter. Den bemærkede endvidere, at fra den 1. juli til den 30. november 2004 blev de obligatoriske BSE-screeninger finansieret af Agence fédérale pour la sécurité de la chaîne alimentaire (forbundskontoret for fødevarerforsyningskædens sikkerhed, »AFSCA«), dvs. en offentlig institution med status som juridisk person, som i henhold til lov af 4. februar 2000 om oprettelse af AFSCA blev finansieret af forskellige provenuer såsom gebyrer (dvs. afgifter), afgifter (dvs. skattelignende afgifter), udkomme fra administrative bøder, gaver og arv m.v. Endelig konstaterede Kommissionen for perioden fra den 1. december 2004 til den 31. december 2005, at de obligatoriske BSE-screeninger dels blev finansieret af et gebyr på 10,70 EUR pr. screenet kreatur, som blev betalt af slagterierne og væltet over på deres kunder, dels af AFSCA ud af kontorets reserver og det forskud, som blev stillet til rådighed af statskassen og skulle betales tilbage.
- 22 Kommissionen konkluderede således dels, at fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2005 blev de obligatoriske BSE-screeninger finansieret af statsmidler, dels, at den del af udgiften til disse screeninger, der siden den 1. december 2004 var blevet finansieret ved gebyret på 10,70 EUR pr. screenet kreatur, ikke var blevet finansieret af statsmidler.
- 23 For det andet efterprøvede Kommissionen, om det belgiske system med finansiering af obligatoriske BSE-screeninger havde medført en selektiv økonomisk fordel for visse virksomheder eller visse produktioner.
- 24 Hvad indledningsvis angår finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger ved statsmidler, herunder afgifter, var det Kommissionens opfattelse, at de udgifter til obligatoriske kontroller, der vedrørte produktionen eller markedsføringen af varer, var en byrde, som normalt belaster en virksomheds

budget. Kommissionen fandt således, at den omstændighed, at Kongeriget Belgien fra den 1. januar 2001 havde dækket udgifterne til nævnte screeninger, havde medført en fordel for opdrættere, slagterier og andre virksomheder, der forarbejdede, håndterede, solgte eller markedsførte produkter fra kvæg, underkastet disse screeninger. Kommissionen bemærkede i denne henseende, at prisen for disse screeninger var blevet betalt direkte til de laboratorier, der havde til opgave at udføre de omhandlede screeninger efter anmodning fra slagterierne, og som fakturerede AFSCA udgifterne.

- 25 Kommissionen fandt endvidere, at selektivitetsbetingelsen var opfyldt, eftersom den ovenfor beskrevne fordel udelukkende var forbeholdt sektoren »for opdræt af dyr, som skal BSE-[screenes]«.
- 26 Hvad dernæst angår finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger ved gebyrer, dvs. de gebyrer, som betales af sektoren, anførte Kommissionen, at denne finansiering ikke havde medført nogen fordel for de erhvervsdrivende i oksekødssektoren, eftersom gebyrerne var blevet erlagt af modtagerne af de af AFSCA leverede tjenester og skulle udgøre en modydelse herfor.
- 27 For det tredje konstaterede Kommissionen, at den omhandlede foranstaltning havde fordrejet eller truet med at fordreje konkurrencevilkårene og havde påvirket samhandelen mellem medlemsstaterne.
- 28 Henset til det ovenstående konkluderede Kommissionen, at finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger ved statsmidler udgjorde statsstøtte som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 29 Kommissionen bemærkede dernæst, at den omhandlede støtte var ulovlig for så vidt angår perioden fra den 1. januar 2001 til den 30. juni 2004, idet nævnte støtte var blevet tildelt i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF.
- 30 Kommissionen bemærkede i denne henseende, at fra den 1. januar 2003 blev den omhandlede støtte dækket af fritagelsen for den anmeldelsespligt, der er fastsat i Kommissionens forordning (EF) nr. 1/2004 af 23. december 2003 om anvendelse af [artikel 107 TEUF] og [108 TEUF] på statsstøtte til små og mellemstore virksomheder, der beskæftiger sig med produktion, forarbejdning og afsætning af landbrugsprodukter (EUT L 1, s. 1). Den konstaterede imidlertid, at de betingelser, der var fastsat i nævnte forordning, ikke var blevet overholdt i det foreliggende tilfælde, og at den nævnte støtte dermed var ulovlig.
- 31 Kommissionen efterprøvede herefter, om der var en tvungen forbindelse mellem provenuet af de afgifter, som medfinansierede AFSCA, og som var blevet opkrævet siden den 1. juli 2004, og finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger. Idet Kommissionen ikke kunne fastslå en sådan forbindelse, konkluderede den, at afgifterne ikke udgjorde en integrerende del af den omhandlede støtte.
- 32 Kommissionen gik derefter over til at bedømme, om den omhandlede støtte var forenelig med det indre marked. Den efterprøvede således, om de betingelser, der er opstillet i TSE-rammebestemmelserne, var blevet overholdt i det foreliggende tilfælde.
- 33 Hvad for det første angår den finansiering af obligatoriske BSE-screeninger, som var blevet ulovligt tildelt før den 1. januar 2003, dvs. før TSE-rammebestemmelserne trådte i kraft, fastslog Kommissionen, at de betingelser, der fremgår af punkt 11.4 i landbrugsrammebestemmelserne 2000-2006, som TSE-rammebestemmelsernes paragraf 45 henviser til, var opfyldt. Kommissionen konkluderede derfor, at den støtte, der var blevet tildelt i perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002, var forenelig med det indre marked.
- 34 Hvad for det andet angår den finansiering af obligatoriske BSE-screeninger, som var blevet tildelt mellem den 1. januar 2003 og den 31. december 2005, fandt Kommissionen, at kun den betingelse, der fremgår af TSE-rammebestemmelsernes paragraf 24, dvs. at national og EU-støtte ikke må passere

loftet på 40 EUR pr. screening, ikke var blevet overholdt i perioden fra den 1. januar 2003 til den 30. juni 2004. Kommissionen bemærkede i denne henseende, at overskridelsen androg 6 619 810,74 EUR i alt.

- 35 Kommissionen fastslog endelig, at det system til tilbagesøgning af den støtte, der oversteg 40 EUR pr. screening, som Kongeriget Belgien havde foreslået, ikke var i overensstemmelse med bestemmelserne om tilbagesøgning af ulovlig støtte og uforenelig med det indre marked.
- 36 Kommissionen var sammenfattende af den opfattelse, at Kongeriget Belgien i perioden fra den 1. januar 2001 til den 30. juni 2004 ulovligt havde iværksat støtte til finansiering af obligatoriske BSE-screeninger i strid med artikel 108, stk. 3, TEUF.
- 37 Kommissionen var endvidere af den opfattelse, at støtten var forenelig med det indre marked med undtagelse af de beløb, der overskred loftet på 40 EUR pr. screening, som var tildelt i perioden fra den 1. januar 2003 til den 30. juni 2004.
- 38 Kommissionen anordnede endelig tilbagesøgning af den ulovlige støtte med undtagelse af støtte, som var tildelt for specifikke projekter, som på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, opfyldte alle betingelserne i den gældende de minimis-forordning.
- 39 Den anfægtede afgørelses konklusion er affattet således:

»Artikel 1

1. Foranstaltningerne finansieret gennem gebyrer er ikke støtte.

2. Finansieringen af BSE-[screening] ved hjælp af statsmidler udgør støtte forenelig med det indre marked til fordel for landmænd, slagterier og andre virksomheder, som forarbejder, håndterer, sælger eller markedsfører produkter fra kvæg underkastet obligatorisk BSE-[screening], fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2002 og fra den 1. juli 2004 til den 31. december 2005.

3. Finansieringen af BSE-[screeninger] ved hjælp af statsmidler fra den 1. januar 2003 til den 30. juni 2004 udgør støtte forenelig med det indre marked til fordel for landmænd, slagterier og andre virksomheder, som forarbejder, håndterer, sælger eller markedsfører produkter fra kvæg underkastet obligatorisk BSE-[screening], op til 40 EUR pr. [screening]. Beløbene ud over de 40 EUR pr. [screening] er uforenelige med det indre marked og skal tilbagesøges, bortset fra godkendt støtte til specifikke projekter, som på det tidspunkt, hvor støtten blev ydet, opfyldte alle betingelserne i den gældende de minimis-forordning.

4. Belgien har ulovligt iværksat støtte til finansiering af BSE-[screeninger] i strid med TEUF's artikel 108, stk. 3, fra den 1. januar 2001 til den 30. juni 2004.

Artikel 2

1. Belgien træffer de nødvendige foranstaltninger for at inddrive den i artikel 1, stk. 3 og 4, omhandlede ulovlige støtte hos modtagerne.

[...]

Artikel 3

Tilbagesøgningen af den i artikel 1, stk. 3 og 4, omhandlede støtte iværksættes uopholdeligt og effektivt.

Belgien sikrer, at denne afgørelse gennemføres senest fire måneder efter datoen for dens meddelelse.

Artikel 4

1. Senest to måneder efter meddelelsen af denne afgørelse sender Belgien følgende oplysninger til Kommissionen:

- a) listen over de støttemodtagere, der har modtaget støtte som omhandlet i artikel 1, stk. 3 og 4, og det samlede støttebeløb, som hver enkelt har modtaget
- b) det samlede beløb (hovedstol og renter), som støttemodtagerne skal tilbagebetale

[...]

Artikel 5

Denne afgørelse er rettet til Kongeriget Belgien.«

Retsforhandlinger og parternes påstande

- 40 Ved stævning indleveret til Rettens Justitskontor den 10. oktober 2011 har Kongeriget Belgien anlagt nærværende sag.
- 41 Kongeriget Belgien har nedlagt følgende påstande:
- Den anfægtede afgørelse annulleres med undtagelse af konklusionens artikel 1, stk. 1.
 - Kommissionen tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 42 Kommissionen har nedlagt følgende påstande:
- Delvis afvisning af søgsmålet, delvis frifindelse.
 - Subsidiært forkastes søgsmålet som ugrundet.
 - Kongeriget Belgien tilpligtes at betale sagens omkostninger.
- 43 På grundlag af den refererende dommers rapport har Retten (Første Afdeling) besluttet at indlede den mundtlige forhandling og som led i de foranstaltninger med henblik på sagens tilrettelæggelse, der er fastsat i procesreglementets artikel 64, at anmode parterne om skriftligt at besvare spørgsmål. Parterne har efterkommet anmodningerne inden for de fastsatte frister.
- 44 Parterne har afgivet mundtlige indlæg og besvaret mundtlige spørgsmål fra Retten under retsmødet den 5. september 2014.

Retlige bemærkninger

Om formaliteten

- 45 Kommissionen har uden formelt at gøre en formalitetsindsigelse gældende i henhold til procesreglementets artikel 114 anmodet Retten om at afvise det foreliggende søgsmål, i det omfang det er rettet mod den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og stk. 3, første punktum, som kvalificerer

den omhandlede foranstaltning som statsstøtte, der er forenelig med det indre marked. Kommissionen har i denne henseende i det væsentlige gjort gældende, at denne del af konklusionen ikke er en anfægtelig retsakt i medfør af artikel 263 TEUF, idet den ikke har retligt bindende virkninger, som kan berøre Kongeriget Belgiens interesser.

- 46 Kongeriget Belgien har i replikken gjort gældende, at søgsmålet kan antages til realitetsbehandling, herunder i det omfang det er rettet mod den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og 3.
- 47 Det fremgår af fast retspraksis, som er udviklet i forbindelse med annullationssøgsmål, der er anlagt af medlemsstaterne eller institutionerne, at enhver af institutionerne udstedt bestemmelse – uanset form – som tilsigter at have retligt bindende virkninger, udgør en anfægtelig retsakt i artikel 263 TEUF's forstand (dom af 31.3.1971, Kommissionen mod Rådet, C-22/70, Sml., EU:C:1971:32, præmis 42, af 2.3.1994, Parlamentet mod Rådet, C-316/91, Sml., EU:C:1994:76, præmis 8, og af 13.10.2011, Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, C-463/10 P og C-475/10 P, Sml., EU:C:2011:656, præmis 36). Det fremgår endvidere af retspraksis, at en medlemsstat kan anlægge annullationssøgsmål til prøvelse af en retsakt, der har retligt bindende virkninger, og ikke behøver at godtgøre at have søgsmålsinteresse hvad dette angår (dom Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, EU:C:2011:656, præmis 36, og dom af 20.9.2012, Frankrig mod Kommissionen, T-154/10, Sml., EU:T:2012:452, præmis 37).
- 48 Med henblik på at bedømme, om den anfægtede afgørelse kan være genstand for et søgsmål, skal det således undersøges, om den udgør en retsakt, som tilsigter at have retligt bindende virkninger (jf. i denne retning dom Deutsche Post og Tyskland mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 47, EU:C:2011:656, præmis 40), idet der ved afgørelsen heraf skal lægges vægt på dens indhold (dom Frankrig mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 47, EU:T:2012:452, præmis 37).
- 49 I det foreliggende tilfælde må den anfægtede afgørelses artikel 1, stk. 2 og stk. 3, første punktum, som kvalificerer den omhandlede foranstaltning som statsstøtte og erklærer denne for delvis forenelig med det indre marked, nødvendigvis tilsigte at have retligt bindende virkninger, og dermed udgør den en anfægtelig retsakt i medfør af artikel 263 TEUF (jf. i denne retning dom af 8.9.2011, Kommissionen mod Nederlandene, C-279/08 P, Sml., EU:C:2011:551, præmis 35-42).
- 50 Den retspraksis, som Kommissionen har henvist til, kan ikke ændre på ovenstående konklusion.
- 51 Hvad indledningsvis angår den sag, der gav anledning til kendelse af 28. januar 2004, Nederlandene mod Kommissionen (C-164/02, Sml., EU:C:2004:54), er det tilstrækkeligt at fastslå, at den grund, der havde ført til afvisning af det af Kongeriget Nederlandene anlagte søgsmål til prøvelse af en kommissionsafgørelse, der fastslog, at en støtteordning var forenelig med det indre marked, bestod i den omstændighed, at denne medlemsstat havde nedlagt påstand om annullation af den omhandlede afgørelse, »[...] for så vidt som Kommissionen heri ans[å] tilskud til havnemyndigheder [...] for statsstøtte som omhandlet i artikel 87, stk. 1, EF«, mens denne slutning ikke fremgik af den anfægtede afgørelses konklusion.
- 52 Endvidere fastslog Domstolen i modsætning til det af Kommissionen anførte ikke i dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt ovenfor i præmis 49 (EU:C:2011:551), at en medlemsstats udtrykkelige modstand mod kvalificeringen af en foranstaltning som statsstøtte, navnlig på anmeldelsestidspunktet, er et »afgørende« element med henblik på, om et af denne stat anlagt søgsmål til prøvelse af en afgørelse, der erklærer nævnte foranstaltning forenelig med det indre marked, kan antages til realitetsbehandling.
- 53 Det skal således bemærkes, at Domstolen i dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt ovenfor i præmis 49 (EU:C:2011:551), fastslog, at en afgørelse, der er baseret på artikel 107, stk. 1 og 3, TEUF, som, idet den kvalificerede den omhandlede ordning som statsstøtte, erklærede den forenelig med fællesmarkedet, måtte betragtes som en anfægtelig retsakt i medfør af artikel 263 TEUF, med den

begrundelse, at en fejlagtig kvalificering af en ordning som statsstøtte havde visse juridiske konsekvenser over for den medlemsstat, der havde anmeldt den, for så vidt som denne ordning var underlagt en konstant og en regelmæssig kontrol fra Kommissionens side, således at denne medlemsstat rådede over en begrænset manøvremargen ved gennemførelsen af den anmeldte ordning (dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt ovenfor i præmis 49, EU:C:2011:551, præmis 41 og 42).

- 54 Det af Kommissionen påberåbte forhold, hvorefter Kongeriget Belgien før den administrative procedure havde medgivet, i det mindste implicit, at den omhandlede foranstaltning udgjorde statsstøtte, er endelig, hvis det blev anset for godtgjort, uden betydning for, om det foreliggende søgsmål kan antages til realitetsbehandling. Det bemærkes i denne henseende, at Kommissionen i forbindelse med duplikken selv har anerkendt, at ud fra et strengt juridisk synspunkt var den omstændighed, at Kongeriget Belgien tidligere havde medgivet, at den omhandlede foranstaltning udgjorde støtte, ikke til hinder for, at nævnte medlemsstat kunne bestride dette forhold.
- 55 Henset til samtlige disse betragtninger kan det foreliggende søgsmål antages til realitetsbehandling.

Om realiteten

- 56 Kongeriget Belgien har anført et enkelt anbringende til støtte for søgsmålet vedrørende en tilsidesættelse af artikel 107, stk. 1, TEUF, idet Kommissionen har begået en retlig fejl ved at kvalificere finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger som statsstøtte.
- 57 Det er mere præcist Kongeriget Belgiens opfattelse, at en af de betingelser, der gør det muligt at konkludere, at der foreligger statsstøtte, ikke er opfyldt i det foreliggende tilfælde, nemlig betingelsen om, at der skal foreligge en selektiv fordel, som udspringer af den omhandlede foranstaltning.
- 58 Dette anbringende kan opdeles i fem led vedrørende henholdsvis for det første, at der ikke foreligger en lempelse af en byrde, som normalt belaster en virksomheds budget, for det andet, at der ikke er foretaget en harmonisering af finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger, for det tredje, at den omhandlede foranstaltning ikke fører til en overkompensation, for det fjerde, at den omhandlede foranstaltning ikke er selektiv, og for det femte den omstændighed, at de systemer til finansiering af de nævnte screeninger, som gælder i de øvrige medlemsstater, er uden betydning for bedømmelsen af betingelsen om selektivitet.
- 59 Retten finder det hensigtsmæssigt at undersøge anbringendets andet led før det første, det fjerde, det femte og det tredje led.

Om det påberåbte anbringendes andet led vedrørende manglende harmonisering af obligatoriske BSE-screeninger

- 60 Kongeriget Belgien har i det væsentlige anført, at idet der ikke er foretaget en harmonisering af finansiering af obligatoriske BSE-screeninger på EU-plan, var medlemsstaten berettiget til selv at dække udgifterne til de nævnte screeninger, uden at dette er omfattet af bestemmelserne om statsstøtte.
- 61 Kommissionen har gjort gældende, at dette led skal forkastes.
- 62 Det fremgår af retspraksis, at formålet med artikel 107 TEUF er at hindre, at samhandelen mellem medlemsstaterne påvirkes af fordele, som indrømmes af offentlige myndigheder, og som under forskellige former fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse

virksomheder eller visse produktioner (dom af 2.7.1974, Italien mod Kommissionen, 173/73, Sml., EU:C:1974:71, præmis 26, og af 15.6.2006, Air Liquide Industries Belgium, C-393/04 og C-41/05, Sml., EU:C:2006:403, præmis 27).

- 63 For at sikre virkningerne af dette forbud mod statsstøtte, som påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne, idet den fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene, pålægger artikel 108 TEUF Kommissionen en særlig kontrolforpligtelse og medlemsstaterne en række klart afgrænsede forpligtelser med henblik på at lette Kommissionen i denne opgave og undgå, at den stilles over for en fuldbyrdet kendsgerning (dom af 8.11.2001, Adria-Wien Pipeline og Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, C-143/99, Sml., EU:C:2001:598, præmis 23).
- 64 Ifølge artikel 108, stk. 3, skal Kommissionen for det første underrettes så betids om enhver påtænkt indførelse eller ændring af støtteforanstaltninger, at den kan fremsætte sine bemærkninger hertil. Ifølge samme bestemmelse skal Kommissionen dernæst uopholdeligt iværksætte den kontradiktoriske procedure, som er omhandlet i artikel 108, stk. 2, TEUF, såfremt den er af den opfattelse, at den anmeldte foranstaltning ikke er forenelig med fællesmarkedet. Endelig indeholder artikel 108, stk. 3, sidste punktum, TEUF et klart forbud mod, at medlemsstaten gennemfører de påtænkte foranstaltninger, før den nævnte procedure har ført til en endelig afgørelse (dom Adria-Wien Pipeline og Wietersdorfer & Peggauer Zementwerke, nævnt ovenfor i præmis 63, EU:C:2001:598, præmis 24).
- 65 Det bemærkes desuden, at medlemsstaternes indgriben på områder, som ikke har været genstand for en harmonisering i Den Europæiske Union, ikke er udelukket fra anvendelsesområdet for bestemmelserne om kontrol af statsstøtte. Såfremt det modsatte blev tiltrådt, ville dette nødvendigvis føre til, at bestemmelserne i artikel 107 TEUF og 108 TEUF ville miste deres effektive virkning.
- 66 Statslige indgreb i områder, der henhører under medlemsstaternes enekompetence, såsom direkte beskatning, kan f.eks. være omfattet af artikel 107 TEUF og 108 TEUF (jf. i denne retning dom af 15.11.2011, Kommissionen mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige, C-106/09 P og C-107/09 P, Sml., EU:C:2011:732, og af 29.3.2012, 3M Italia, C-417/10, Sml., EU:C:2012:184, præmis 25, samt kendelse af 29.3.2012, Safilo, C-529/10, EU:C:2012:188, præmis 18).
- 67 Henset til det ovenstående var Kongeriget Belgien således forpligtet til at sikre sig, at det ikke overtrådte artikel 107 TEUF og 108 TEUF ved helt og holdent at dække udgifterne til obligatoriske BSE-screeninger, uanset om finansieringen af nævnte screeninger havde været genstand for en harmonisering i Den Europæiske Union.
- 68 Det påberåbte anbringendes andet led skal dermed allerede af denne grund forkastes, uden at det er fornødent at tage stilling til de supplerende argumenter, som Kongeriget Belgien har påberåbt sig, og som tilsigtede at godtgøre, at der ikke er foretaget en harmonisering af finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger.

Om det påberåbte anbringendes første led om, at der ikke foreligger en lempelse af en byrde, som normalt belaster en virksomheds budget

- 69 Kongeriget Belgien har i det væsentlige anført, at Kommissionen urigtigt har konkluderet, at der foreligger en økonomisk fordel, der udspringer af den omhandlede foranstaltning.
- 70 Kommissionen har gjort gældende, at dette led skal forkastes.
- 71 I artikel 107, stk. 1, TEUF er formerne for statsstøtte defineret som statsstøtte eller støtte, som ydes ved hjælp af statsmidler under enhver tænkelig form, og som fordrejer eller truer med at fordreje konkurrencevilkårene ved at begunstige visse virksomheder eller visse produktioner, i det omfang den påvirker samhandelen mellem medlemsstaterne. Statsstøttebegrebet i denne bestemmelses forstand er

mere generelt end tilskudsbegrebet, fordi det ikke blot omfatter positive ydelser såsom selve tilskuddene, men ligeledes de indgreb, der under forskellige former letter de byrder, som normalt belaster en virksomheds budget, og som derved, uden at være tilskud i ordets egentlige forstand, er af samme art og har tilsvarende virkninger. Levering af varer eller tjenesteydelser på præferencevilkår er nogle af de indirekte fordele, som har tilsvarende virkninger som tilskud (jf. dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt ovenfor i præmis 49, EU:C:2011:551, præmis 86 og den deri nævnte retspraksis).

- 72 Det fremgår ligeledes af retspraksis, at foranstaltninger – uanset hvilken form de end måtte have – ligeledes anses for støtte, hvis de direkte eller indirekte kan favorisere visse virksomheder eller er at betragte som en økonomisk fordel, som den begunstigede virksomhed ikke ville have opnået under sædvanlige markedsvilkår (jf. dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt ovenfor i præmis 49, EU:C:2011:551, præmis 87 og den deri nævnte retspraksis).
- 73 Kongeriget Belgien har ikke bestridt, at de obligatoriske BSE-screeninger, der blev foretaget i perioden fra den 1. januar 2001 til den 31. december 2005, blev finansieret af offentlige midler. Det skal dermed undersøges, om Kommissionen ved at lægge til grund, at denne finansiering befriede virksomhederne i oksekødssektoren for en byrde, der normalt ville belaste deres budget, begik en retlig fejl i den anfægtede afgørelse.
- 74 Det bemærkes indledningsvis, at Kommissionen i 90. betragtning til den anfægtede afgørelse fastslog, at udgifterne til obligatoriske kontroller vedrørende produktion eller markedsføring af varer, såsom de obligatoriske BSE-screeninger, er en byrde, der normalt belaster virksomhedernes budget.
- 75 Kongeriget Belgien har for det første indvendt, at forpligtelsen til at foretage BSE-screeninger ikke følger af de normale markedsbetingelser, men af en indgriben fra offentlige myndigheders side. Kongeriget Belgien har i denne sammenhæng påberåbt sig generaladvokat Jacobs forslag til afgørelse i sag GEMO (C-126/01, Sml., EU:C:2002:273), hvori denne forklarede, at udtrykket »normalt« i den forbindelse betyder »under normale markedsvilkår«, dvs. under markedsvilkår uden statslige indgreb eller markedssvigt (generaladvokat Jacobs forslag til afgørelse GEMO, EU:C:2002:273, punkt 77). Kongeriget Belgien har således i den foreliggende sag gjort gældende, at de nævnte obligatoriske BSE-screeninger uden en indgriben fra offentlige myndigheders side ikke ville udgøre en byrde, der normalt belaster budgettet for erhvervsdrivende i oksekødssektoren.
- 76 Begrebet byrder, der normalt belaster en virksomheds budget, omfatter bl.a. supplerende udgifter, som virksomhederne skal afholde som følge af forpligtelser, der følger af lovgivning, regler eller aftale, og som finder anvendelse på en økonomisk aktivitet (jf. analogt dom Italien mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 62, EU:C:1974:71, præmis 33, samt dom af 5.10.1999, Frankrig mod Kommissionen, C-251/97, Sml., EU:C:1999:480, præmis 40, og af 3.3.2005, Heiser, C-172/03, Sml., EU:C:2005:130, præmis 38).
- 77 Det er således uden at begå en fejl, at Kommissionen har fastslået, at udgifter til kontroller, der vedrørte produktion eller markedsføring af varer, og som var gjort obligatoriske ved en bestemmelse, der følger af lovgivning eller regler, såsom de obligatoriske BSE-screeninger, var en byrde, som normalt belastede en virksomheds budget.
- 78 Kongeriget Belgiens argument skal således forkastes.
- 79 Kongeriget Belgien har for det andet i det væsentlige anført, at finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger ved statsmidler ikke giver de erhvervsdrivende i oksekødssektoren en fordel, eftersom forpligtelsen til at gennemføre disse screeninger forfølger et formål af almindelig interesse, nemlig beskyttelse af folkesundheden.

- 80 Det skal i denne henseende bemærkes, at Domstolen gentagne gange har fastslået, at artikel 107, stk. 1, TEUF ikke sondrer ud fra grundene til eller formålet med de af bestemmelsen omfattede indgreb, men bestemmelsen definerer disse i kraft af deres virkninger (dom Italien mod Kommissionen, nævnt ovenfor i præmis 62, EU:C:1974:71, præmis 27, dom af 12.12.2002, Belgien mod Kommissionen, C-5/01, Sml., EU:C:2002:754, præmis 45, og dom Kommissionen mod Government of Gibraltar og Det Forenede Kongerige, nævnt ovenfor i præmis 66, EU:C:2011:732, præmis 87).
- 81 Formålet om beskyttelse af folkesundheden, som forfølges med den omhandlede foranstaltning, hvis det er korrekt, er således ikke tilstrækkeligt til at forkaste den kvalifikation af statsstøtte, som Kommissionen har lagt til grund i den anfægtede afgørelse.
- 82 Kongeriget Belgiens argument skal således forkastes.
- 83 Kongeriget Belgien har for det tredje anført, at den foreliggende sag ikke kan sammenlignes med den sag, der gav anledning til dom af 20. november 2003, GEMO (C-126/01, Sml., EU:C:2003:622), hvori Domstolen kendte for ret, at Den Franske Republiks dækning af udgifter til indsamling og bortskaffelse af døde dyr og slagteriaffald gav kvægavlere og slagterier en fordel, eftersom disse udgifter udgjorde byrder, der var forbundet med deres økonomiske aktivitet.
- 84 Kongeriget Belgien har i første række anført, at princippet om, at »forureneren betaler«, som Domstolen anvendte i dom GEMO, nævnt ovenfor i præmis 83 (EU:C:2003:622), ikke finder anvendelse i den foreliggende sag. Kongeriget Belgien har i denne henseende anført, at døde dyr og slagteriaffald er en ekstern virkning, der er uadskilleligt forbundet med kvægavlernes og slagteriernes aktivitet, til forskel fra BSE, som er en sygdom, der ikke følger umiddelbart af kvægavlernes og slagteriernes aktivitet, og som dermed ikke har en klar og umiddelbar forbindelse til en specifik producent eller en bestemt virksomhed. Denne opfattelse bekræftes ifølge Kongeriget Belgien af TSE-rammebestemmelsernes del IV og V, der behandler henholdsvis døde dyr og slagteriaffald, og som udtrykkeligt henviser til princippet om, at »forureneren betaler«, mens nævnte rammebestemmelser del III, der omhandler BSE-screeninger, ikke indeholder en sådan henvisning.
- 85 Begrebet byrder, der normalt belaster en virksomheds budget, er imidlertid ikke begrænset til udgifter, der følger af anvendelsen af princippet om, at »forureneren betaler«. Den omstændighed, at dette princip ikke finder anvendelse i den foreliggende sag, hvis den anses for fastslået, kan således ikke ændre den konklusion, der fremgår af præmis 76 ovenfor.
- 86 Kongeriget Belgiens argument skal således forkastes.
- 87 Kongeriget Belgien har dernæst, idet det har støttet sig på dom af 5. februar 1976, *Conceria Bresciani* (87/75, Sml., EU:C:1976:18), og af 15. december 1993, *Ligur Carni m.fl.* (C-277/91, C-318/91 og C-319/91, Sml., EU:C:1993:927), anført, at et obligatorisk kontrolsystem, der som i det foreliggende tilfælde tilsigter at beskytte folkesundheden, ikke er en tjeneste til virksomhederne, som de normalt skal betale for.
- 88 Det skal i denne henseende bemærkes, at Domstolen i de domme, der er nævnt i præmis 87 ovenfor, var af den opfattelse, at de gebyrer, som den var forelagt til undersøgelse, og som skyldtes i henhold til sundhedskontroller, der var udført i almenhedens interesse, med importerede varer, som allerede havde været underlagt en tilsvarende kontrol i oprindelseslandet, ikke kunne anses for modydelsen for en tjeneste, og at det påhvilede offentligheden at afholde udgifterne til nævnte kontroller.
- 89 Det skal imidlertid bemærkes, at Domstolen i de domme, der er nævnt i præmis 87 ovenfor, udelukkende tog stilling til spørgsmålet, om finansieringen af visse sundhedskontroller var forenelige med reglerne om frie varebevægelser, og at Domstolen dermed ikke tog stilling til, om nævnte finansiering var lovlig i forhold til artikel 107, stk. 1, TEUF.

- 90 Følgelig er den retspraksis, som Kongeriget Belgien har påberåbt sig, ikke relevant i det foreliggende tilfælde.
- 91 Kongeriget Belgiens argument skal således forkastes.
- 92 Kongeriget Belgien har endelig for det fjerde nærmere bestemt anført, at de obligatoriske BSE-screeninger har forbindelse med Kongerigets udøvelse af offentlige myndighedsbeføjelser, og dermed har de ikke en økonomisk karakter, der begrundet anvendelsen af konkurrencereglerne i TEU-traktaten. Det er følgelig Kongeriget Belgiens opfattelse, at det selv kunne afholde de samlede udgifter til de nævnte screeninger, uden at denne foranstaltning udgør statsstøtte.
- 93 Kongeriget Belgien har som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten forklaret det argument, der er nævnt i præmis 92 ovenfor, idet medlemsstaten har anført, at organiseringen af BSE-screeninger, herunder deres finansiering, henhører under offentlige myndighedsbeføjelser.
- 94 Det er i denne henseende tilstrækkeligt at konstatere, som Kommissionen med rette og uden at blive modsagt af Kongeriget Belgien har bemærket, at de erhvervsdrivende i oksekødssektoren i henhold til national lovgivning udelukkende er forpligtet til at udføre BSE-screeninger på kvæg, der indleveres til slagtning, før de kan markedsføre dette kvægs kød, fedt og slagteaffald, hvilket ikke indebærer, at de udøver offentlige myndighedsbeføjelser.
- 95 Det argument, der er nævnt i præmis 92 ovenfor, kan følgelig ikke ændre konklusionen om, at udgifterne til BSE-screeninger er en byrde, som de erhvervsdrivende i oksekødsindustrien er forpligtet til at bære i forbindelse med udøvelsen af deres økonomiske aktivitet (jf. præmis 69-86 ovenfor).
- 96 Endelig skal det under alle omstændigheder bemærkes, at den omstændighed, at virksomheder pålægges byrder i henhold til den nationale lovgivning, hvilke byrder nødvendigvis har forbindelse med den berørte medlemsstats udøvelse af myndighedsbeføjelser, som det fremgår af den praksis, der er nævnt i præmis 76 ovenfor, ikke er til hinder for, at nævnte byrder kan kvalificeres som »byrder, der normalt belaster en virksomheds budget«.
- 97 Kongeriget Belgiens argument skal således forkastes.
- 98 Henset til det ovenstående skal det påberåbte anbringendes første led forkastes som ubegrundet.
- Om det påberåbte anbringendes fjerde led om, at den omhandlede foranstaltning ikke er selektiv
- 99 Kongeriget Belgien har i det væsentlige anført, at Kommissionen har begået en retlig fejl ved at anse den omhandlede foranstaltning for selektiv.
- 100 Kommissionen har gjort gældende, at dette led skal forkastes.
- 101 Det fremgår af fast retspraksis, at alle betingelserne i artikel 107, stk. 1, TEUF skal være opfyldt, for at der kan være tale om støtte (dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt i præmis 49 ovenfor, EU:C:2011:551, præmis 61). Navnlig gælder, som det blev bemærket ovenfor i præmis 71, at en af en medlemsstat indrømmet økonomisk fordel kun har karakter af en støtte, hvis den kan begunstige visse virksomheder eller visse produktioner (dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt i præmis 49 ovenfor, EU:C:2011:551, præmis 61).

- 102 For at bevise, at den omhandlede ordning finder anvendelse på selektiv vis over for visse virksomheder eller visse produktioner, påhviler det Kommissionen at påvise, at denne har indført differentieringer mellem virksomheder, der befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation i forhold til det formål, der forfølges med den omhandlede foranstaltning (dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt i præmis 49 ovenfor, EU:C:2011:551, præmis 62).
- 103 Imidlertid skal det ligeledes bemærkes, at begrebet støtte ikke omfatter foranstaltninger, der indfører en differentiering mellem virksomheder med hensyn til byrder, når denne differentiering følger af den pågældende byrdeordnings karakter eller forvaltning. Det påhviler den medlemsstat, som har indført en sådan differentiering mellem virksomheder med hensyn til byrder, at godtgøre, at differentieringen faktisk er berettiget på grund af den omhandlede ordnings karakter eller forvaltning (dom Kommissionen mod Nederlandene, nævnt i præmis 49 ovenfor, EU:C:2011:551, præmis 62).
- 104 Det skal i det foreliggende tilfælde bemærkes, at Kommissionen i 90. betragtning til den anfægtede afgørelse korrekt lagde til grund, at de udgifter til den obligatoriske kontrol, der vedrørte produktionen eller markedsføringen, var en byrde, som normalt belastede en virksomheds budget (jf. præmis 77 ovenfor).
- 105 Kongeriget Belgien har dermed ved hjælp af den omhandlede foranstaltning lempet en byrde, der normalt belaster en virksomheds budget.
- 106 Kommissionen lagde endvidere i 92. betragtning til den anfægtede afgørelse til grund, at den omhandlede fordel i Belgien udelukkende var forbeholdt en bestemt sektor, nemlig »sektoren for opdræt af dyr, som skal [undergives en BSE-screening]«.
- 107 Det skal i denne henseende anføres, at Kommissionen som svar på et skriftligt spørgsmål fra Retten har forklaret, at der ved »sektoren for opdræt af dyr, som skal [undergives en BSE-screening]«, skulle forstås samtlige erhvervsdrivende i oksekødssektoren, som den anfægtede afgørelse havde identificeret som begunstigede af den omhandlede foranstaltning, dvs. opdrættere, slagterier og andre virksomheder, der forarbejdede, håndterede, solgte eller markedsførte produkter fra kvæg underkastet en obligatorisk BSE-screening.
- 108 Kommissionen fandt herefter med rette i 92. betragtning til den anfægtede afgørelse, at den omhandlede foranstaltning, henset til den retspraksis, der er nævnt i præmis 101 ovenfor, var selektiv.
- 109 Kongeriget Belgien har for det første indvendt, at Kommissionen, der har bevisbyrden for, at finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger har en selektiv karakter, ikke har godtgjort, at nævnte finansiering havde indført differentieringer mellem virksomheder, der befandt sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation i forhold til det formål, der forfølges med den omhandlede foranstaltning.
- 110 Kommissionen har imidlertid fastslået, at de erhvervsdrivende i oksekødssektoren var begunstiget af en fordel, som ikke var til rådighed for virksomhederne i andre sektorer, idet disse erhvervsdrivende havde den fordel, at den kontrol, som de var forpligtet til at gennemføre før afsætningen eller markedsføringen af deres produkter, var gratis, mens virksomhederne i andre sektorer ikke havde denne fordel, hvilket ikke er bestridt af Kongeriget Belgien.
- 111 Kommissionen har således med rette kunnet fastslå, at Kongeriget Belgien har indført en differentiering mellem virksomheder med hensyn til byrder som omhandlet i den retspraksis, der er nævnt i præmis 101 ovenfor.
- 112 Kongeriget Belgiens argument skal således forkastes.

- 113 Kongeriget Belgien har for det andet fremført, at den omhandlede foranstaltning selektive karakter kun kan bedømmes i forhold til de virksomheder, som producerer, markedsfører eller forarbejder de produkter, der er underlagt obligatoriske BSE-screeninger, idet de andre virksomheder ikke befinder sig i en tilsvarende faktisk og retlig situation.
- 114 Det skal i denne forbindelse bemærkes, at en foranstaltning selektive karakter vurderes i forhold til samtlige virksomheder og ikke i forhold til virksomheder, som er begunstiget af den samme fordel inden for den samme gruppe (dom af 11.6.2009, Italien mod Kommissionen, T-222/04, Sml., EU:T:2009:194, præmis 66, og af 13.9.2012, Italien mod Kommissionen, T-379/09, EU:T:2012:422, præmis 47).
- 115 Hertil kommer, at såfremt Kongeriget Belgien med sit argument om, at kun de virksomheder, der producerer, markedsfører eller forarbejder produkter, som er underlagt obligatoriske BSE-screeninger, er i en sammenlignelig faktisk og retlig situation, gør gældende, at disse virksomheder skal bære en specifik byrde, som virksomhederne i andre sektorer ikke skal bære, dvs. udgifterne til de nævnte screeninger, søger det ikke at bestride den omhandlede foranstaltning selektive karakter, men at retfærdiggøre den.
- 116 I et sådant tilfælde skal et sådant argument imidlertid forkastes, idet det er åbenbart utilstrækkeligt til at godtgøre, at den differentiering mellem virksomheder, som er indført med den omhandlede foranstaltning, er begrundet ved arten og opbygningen af den omhandlede byrdeordning.
- 117 Henset til det ovenstående var det uden at begå fejl, at Kommissionen fastslog, at den omhandlede foranstaltning var selektiv som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.
- 118 Dermed skal det påberåbte anbringendes fjerde led forkastes som ubegrundet.

Om det påberåbte anbringendes femte led vedrørende den omstændighed, at de systemer til finansiering af obligatoriske BSE-screeninger, som gælder i de øvrige medlemsstater, er uden betydning for bedømmelsen af betingelsen om selektivitet

- 119 Kongeriget Belgien har anført, at Kommissionen i 91. og 92. betragtning til den anfægtede afgørelse konkluderede, at der foreligger en selektiv fordel, efter at have konstateret, at den omhandlede foranstaltning kunne føre til en konkurrenceforvridning i forhold til virksomheder i medlemsstater, hvor de obligatoriske BSE-screeninger blev finansieret på en anden måde end i Belgien. Selektivitetsbetingelsen kan imidlertid kun bedømmes i forhold til den medlemsstat, der har indført den omhandlede foranstaltning.
- 120 Kommissionen har i svarskriftet medgivet, at det med henblik på bedømmelsen af, om der foreligger en selektiv fordel, ikke er relevant at tage de forskelle, der består mellem medlemsstaterne, i betragtning for så vidt angår omfanget af deres deltagelse i finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger. Kommissionen har i denne sammenhæng præciseret, at den sætning i 92. betragtning til den anfægtede afgørelse, som Kongeriget Belgien har anfægtet, vedrører bedømmelsen af konkurrenceforvridningen og ikke bedømmelsen af en selektiv fordel.
- 121 Det skal i denne henseende indledningsvis bemærkes, at 92. betragtning til den anfægtede afgørelse findes i den anfægtede afgørelses punkt 5.1.2 med overskriften »Selektiv fordel for virksomheder« og ikke i nævnte afgørelses punkt 5.1.3 med overskriften »Konkurrenceforvridning og påvirkning af samhandelen i EU«.

122 Dernæst fremgår det utvetydigt af 92. betragtning til den anfægtede afgørelse, at Kommissionen undersøgte, om selektivitetsbetingelsen var opfyldt:

»I den foreliggende sag kommer statsfinansieringen af [BSE-screeninger] på nationalt plan kun en bestemt sektor til gode, nemlig sektoren for opdræt af dyr, som skal [undergives nævnte test]. På fællesskabsplan giver finansieringen af [disse test] gennem statsstøtte eller statsmidler de belgiske virksomheder en fordel i forhold til deres udenlandske konkurrenter, som ikke får dækket finansieringen af [disse] obligatoriske [test] af staten eller gennem statsmidler.«

123 Det er således med urette, at Kommissionen har anført, at den sammenligning af situationen for de af den omhandlede foranstaltning begunstigede og situationen for virksomhederne i andre medlemsstater, som ikke var begunstiget af nævnte foranstaltning, der er gennemført i 92. betragtning til den anfægtede afgørelse, vedrører bedømmelsen af konkurrenceforvridningen.

124 Det fremgår i denne henseende af retspraksis, at bedømmelsen af den betingelse, der er indeholdt i artikel 107, stk. 1, TEUF, vedrørende påvirkning af samhandelen mellem medlemsstaterne, består i at undersøge, om en medlemsstats virksomheder eller produktioner har fordele i forhold til andre medlemsstats virksomheder eller produktioner, mens betingelsen vedrørende selektivitet, der ligeledes er indeholdt i artikel 107, stk. 1, TEUF, alene kan bedømmes i forhold til én medlemsstat, og den fører alene til en analyse af forskelsbehandlingen mellem denne ene medlemsstats virksomheder eller produktioner (jf. i denne retning dom af 11.11.2004, Spanien mod Kommissionen, C-73/03, EU:C:2004:711, præmis 28).

125 Idet Kommissionen i det foreliggende tilfælde ikke udelukkende har støttet sig til en forskellig behandling af virksomheder, der henhører under én og samme medlemsstats lovgivning, men også på en forskellig behandling af virksomheder fra en medlemsstat og andre medlemsstater (jf. præmis 121 og 122 ovenfor), har den begået en fejl ved bedømmelsen af selektivitetsbetingelsen.

126 Som det fremgår af præmis 104-117 ovenfor, berettiger de resterende begrundelser i den anfægtede afgørelse, og navnlig første punktum i 92. betragtning, selv uden dette urigtige hensyn konklusionen om, at den omhandlede foranstaltning er selektiv. Under disse omstændigheder kan den af Kommissionen begåede fejl ikke rejse tvivl om den anfægtede afgørelses lovlighed.

127 Henset til det ovenstående skal det påberåbte anbringendes femte led forkastes som ubegrundet.

Om det påberåbte anbringendes tredje led om, at den omhandlede foranstaltning ikke fører til en overkompensation

128 Kongeriget Belgien har anført, at finansieringen af obligatoriske BSE-screeninger ved hjælp af statsmidler ikke oversteg de reelle udgifter til nævnte screeninger, hvilket således udelukker enhver overkompensation til fordel for de begunstigede, der er identificeret i den anfægtede afgørelse.

129 Kongeriget Belgien har endvidere angivet, at de laboratorier, der har udført de obligatoriske BSE-screeninger, har »modtaget« en pris, der svarer til markedsprisen, for deres tjenester, og disse laboratorier blev udvalgt på grundlag af en åben og ikke-diskriminerende udbudsprocedure.

130 Kommissionen har gjort gældende, at dette led skal forkastes.

131 Det skal bemærkes, at stævningen ifølge procesreglementets artikel 44, stk. 1, skal indeholde en kort fremstilling af søgsmålsgrundene. Disse angivelser skal være tilstrækkeligt klare og præcise til, at sagsøgte kan tilrettelægge sit forsvar, og Retten i givet fald på det således foreliggende grundlag kan tage stilling til sagen. Stævningen skal derfor indeholde udtrykkelige angivelser af de grunde, søgsmålet støttes på, mens en rent generel angivelse heraf ikke opfylder kravene i procesreglementet

(dom af 12.1.1995, Viho mod Kommissionen, T-102/92, Sml., EU:T:1995:3, præmis 68). Tilsvarende krav gælder, når et argument fremføres til støtte for et anbringende (dom af 14.5.1998, Mo och Domsjö mod Kommissionen, T-353/94, Sml., EU:T:1998:103, præmis 333).

¹³² Hertil kommer, at det af retssikkerheds- og retsplejehensyn er en forudsætning for, at et anbringende kan antages til realitetsbehandling, at de væsentlige faktiske og retlige omstændigheder, som anbringendet støttes på, fremgår på en sammenhængende og forståelig måde af selve stævningen, i det mindste i summarisk form (jf. i denne retning kendelse af 20.10.2000, RJB Mining mod Kommissionen, T-110/98, Sml., EU:T:2000:239, præmis 23 og den deri nævnte retspraksis, og dom af 10.4.2003, Travelex Global and Financial Services og Interpayment Services mod Kommissionen, T-195/00, Sml., EU:T:2003:111, præmis 26).

¹³³ Kongeriget Belgien har i det foreliggende tilfælde ikke præciseret klagepunktet om manglende overkompensation tilstrækkeligt i stævningen. Desuden overholder de argumenter, som Belgien har anført i stævningen til støtte for dette klagepunkt, ikke de krav om klarhed og præcision, der fremgår af procesreglementets artikel 44, stk. 1, litra c). Kongeriget Belgien har således ikke forklaret, i hvilket omfang den angiveligt manglende overkompensation giver anledning til at fastslå, at den omhandlede foranstaltning ikke havde medført en selektiv økonomisk fordel som omhandlet i artikel 107, stk. 1, TEUF.

¹³⁴ Henset til det ovenstående skal det påberåbte anbringendes tredje led afvises.

¹³⁵ Af alt det ovenstående følger, at Kommissionen bør frifindes i det hele.

Sagens omkostninger

¹³⁶ I henhold til procesreglementets artikel 87, stk. 2, pålægges det den tabende part at betale sagens omkostninger, hvis der er nedlagt påstand herom. Da Kongeriget Belgien har tabt sagen, bør det pålægges det at betale sagens omkostninger i overensstemmelse med Kommissionens påstand herom.

På grundlag af disse præmisser

udtaler og bestemmer

RETTEN (Første Afdeling):

1) Europa-Kommissionen frifindes.

2) Kongeriget Belgien betaler sagens omkostninger.

Kanninen

Pelikánová

Buttigieg

Afsagt i offentligt retsmøde i Luxembourg den 25. marts 2015.

Underskrifter

Indhold

Retsforskrifter	2
Forordning nr. 999/2001	2
TSE-rammebestemmelserne	2
Sagens baggrund	3
Proceduren for Kommissionen	3
Den anfægtede afgørelse	4
Retsforhandlinger og parternes påstande	7
Retlige bemærkninger	7
Om formaliteten	7
Om realiteten	9
Om det påberåbte anbringendes andet led vedrørende manglende harmonisering af obligatoriske BSE-screeninger	9
Om det påberåbte anbringendes første led om, at der ikke foreligger en lempelse af en byrde, som normalt belaster en virksomheds budget	10
Om det påberåbte anbringendes fjerde led om, at den omhandlede foranstaltning ikke er selektiv ..	13
Om det påberåbte anbringendes femte led vedrørende den omstændighed, at de systemer til finansiering af obligatoriske BSE-screeninger, som gælder i de øvrige medlemsstater, er uden betydning for bedømmelsen af betingelsen om selektivitet	15
Om det påberåbte anbringendes tredje led om, at den omhandlede foranstaltning ikke fører til en overkompensation	16
Sagens omkostninger	17